

עין משפט
גר מצודה

עין משפט
נר מצוה

24 25

לֹא אסרה תורה אלא שמשין שבמדרו העניין. אור"י דכל אלו תירוצים של אב"י אמת הן דמדלג קאמר בכל אחד ואחד אלא אמר אב"י ש"מ שלא היה חחר בו בלא מחמתה היה דורש מן המסקנא לאקסוד שמשין של מטה כגון היכל ואולם ואחר כך לאקסוד שמשין שנמדדו העניין גרונ שפיס ואופטיס ובשמים תחתונים חמה וצבנה כוכבים ומזלות שסם קבועים כדקיע שנים: **שנאי** ר"ג דאדמה עשו יו. הקסא הרי"ג לאתנן לדללוהי משמע שזוהי ר"ל לעמוד כוכבים לעשות והא אמירה לעמוד כוכבים שבות ואפילו דבדכ שאינו של שנת כדלמדינת צבנת הכוכב את הפועלים (יב"מ ג.י.) דש חסוס פי פרמי דזוס בזה וי"ל דמזגה שאני ויש סהוי רזוים להחמיר שלא להחמיר לעמוד כוכבים חותם שיש בו זרזת אדם בשביל חוב לא"כ"י היה העמוד כוכבים מניח לו

י"א אסרה תורה אלא כדמות ד' פנים בהדי
הדרדי אלא מעתה פרצוף אדם לחודיה
תשתרי אלמה תניא כ"ל הפרצופות מותרין
לחיות מפרצוף אדם אמר ר"ב (ב) יהודה כריה
דרב יהושע מפרקה דרבי יהושע שמיע לי
אלא תעשון אתי לא תעשון אותי אבל שאר
שמשין שרי ושאר שמשין מי שרי והתניא
ל"ב תעשון אתי לא תעשון כדמות שמש
המשמשין לפני במרום יכנון אופנים ושרפים
וחיות הקדש ומלאכי השרת אמר אביי לא
אסרה תורה אלא שמשין שבמדור העליון
ושבמדור התחתון מי שרי והתניא אשון
שמשין לרבות חמה ולבנה כוכבים ומזלות
במשל לרבות מלאכי השרת כי תניא הנני
לעוברם אי לעוברם אפילו שילשול קמן נמי
אין הכי נמי ומסיפיה דקרא נפקא דתניא
אשר בארץ לרבות ימים ונהרות הרים
וגבעות מתחת לרבות שילשול קמן ועשייה
נריתהא מי שרי והתניא לא תעשון אתי לא
תעשון כדמות שמש המושמשין לפני במרום
לכנון חמה ולבנה כוכבים ומזלות ושאר ר"ג
דאחרים עשו לו והא רב יהודה דאחרים עשו
לו וא"ל שמואל לרב יהודה שישנא סמי

ס' ואריה וגשר לחיה אחת דוגמת חיות
 אלה: **שכדור העליון**. כדמכיל אחי
 תון זה: **דאחרים עשו לו**. עובדי כוכבים:
 עשו לו ^(א) לורה בטבעת אחת מניח: **סמי**
 עיניו **דרינ'**. ^(ב) פחות לזרמה: **השדה**.
 שלא יאמרו לה הוא עובד: **חוסמה**.
 לזרמה: **ומורח לחוסם בה**. ^(ג) כשהוא
 חוסם שוקע החומם בשעור ואינו
 נראה במצחק: **חוסמה שוקע**. אסור
 לחוסם ^(ד) כשהוא חוסם שוק חוסמה
 בולט. ולקמן פריך ה"ג יחוש לחשדא:
דשק ויסיב. ^(ה) מקום שחיה במדינת
 נהדרעא. **יש אומר כינוי וגלותו עטלו**
 עמקן **מאנני ירושלים** ומעפרה ובנאווה
 שם והיינו **דשק ויסיב** כנהדרעא יתקף
 כאן **וגמישח כאן** והיינו דמכיל' כ
 רזו עבדי אח אכניי וכו': **אנדרעא**.
 ויש **ר"ג יחד סוב**. ויחוש
 לחשדא: **דפרקים**. של חוליות ולא
 היה מחברם אלא בשעת בדיקת
 עדם וכל יומא לא חזו לא וליכא חשדא:
 למעלה מן המים. על אוניי הכל: **למס**
 מן המים. כשוליס ובדפסות: **מבווין**.
^(ו) שמשחמשין בהן במאכל ובמשהה
 ואין מוכרדין אלא העשויין למכשית:
סירין. למדין: **קוקמאסין**. סירות
 קטנות של ממכת: **בארבין**. וזורה
 לרות. שלא יכשל בה ישראל ליהנות
 ממנה: **אף הוא**. אם יחירה לרות
 גם עמה יש הנאה ממנה: **גמ'**
 הרי

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

- [illegible]

גליון הש"ס

בתנ"י רבי יוסי אומר:
עין תשובה גדולה חורגת
סמן רמ"ח: תוס' ד"ה
אמר ר' יוסי אבל בעבודת
בוכבים בתיב. עין לעיל
דף יב ע"כ תוספות ד"ה
אלא ולקמן דף מה ע"כ
תוספות ד"ה לא:

מוסף רש"י

[illegible]

שָׁמַע דְּתַנְיָא ¹⁷מִטְבַּעַת שְׁחוּמָה
מִה שׁוֹקֵעַ מוֹתֵר לַהֲנִיחָהּ וְאִסּוּר
בְּנִישְׁתָּא דְשָׁף וְיִיחִיב בְּנִהֲרֵדְעָא
דְּשִׁמּוּאֵל וְלֹוּ וּמִצְלוּ בְּגִיּוּהּ וְלֹא
חֵדִיד הוּהּ כִּיּוֹן דְּנִשְׁיָא הוּא שְׂכִיחִי
אִיבְעִית אִימָא ¹⁸לְהַתְלַמֵּד שְׁאִי
לְהִבִּין וְלִהְיוֹת: רַבִּינָא אֹמֵר
מִכּוּבְדִּין לְמַעְלָה מִן הַמִּים מְבוּזִין
הֵן אֵלָּא אֵלּוּ הֵן מִכּוּבְדִּין שְׁעַל
דְּשִׁמּוּאֵל ¹⁹מִכּוּבְדִּין שְׁעַל הַשִּׁירִין
שְׁעַל הַקּוּמְקָמִין וְעַל מַחְמֵי חַמִּים
וְיֹסִי אֹמֵר: בְּשׁוֹחַ חוֹרֵה לְרוּחַ אוֹ
אֹמֵר ²⁰לֹא יִדְבֵּק בִּידֵּךְ מֵאוּמָה מִן
לֹא כְּבֵר נֹאמֵר ²¹וְאֵת חֲטָאֲתְכֶם
אֲשֶׁר

בעיניה ואמר רבה חמץ דלשאר מימות
ובתא ים המלח אבל בעבודת כוכבים
ים המלח הוא ורב יוסף אמר אדרבה
רב יוסף קאמר דבני ישראל בעבודת
ועבודת כוכבים בשלמא לרבה יעשה
אף שחיקה בשאר מימות אינו מועיל
דלא מהניא שחיקה בשאר מימות כמו
מגדל תמיס: **אמר** ר' אבהו
סו מותר ומכל מקום אסור לזבל שדה
אדרבנן דהכא חיישו רבנן לזבל ואילו
כמיז לא יחלב והלכך אסור אלא
הו"א חיי רבנן דהתם היינו רבי יוסי
לזבל אותו חמץ עד אשר דק דמסתמא כל
זית אותו טחון קא מוסיב אבל מואשדיו
היה אומר להם ששחקן לזית לרוח
כות אותו כמיז ואשליך אבל עשור אל
כסוטות לפי כפרתו אין אנו נריסים
ה שבע מנייה דזורה לרוח לכן נראה
ונהר אינו אלא כמו זורה לרוח שכן
רבינו נכלוס אמרו לו הרי הוא אומר
דאי אין שחיקה מועלת בשאר מימות:
נחל

התם בחותמו בולט ומשום חש
להניחה ומותר לחתום בה חותמ
ימי חיישין לחשדא והא בי
אנדרטא והוּו עייל ביה אבוה
ר' רבם שאני והא רבן גמליאל דר
איבעית אימא "דפרקים הוא" ו
לתלמד לעשות אבל אתה למד
מכובדין ואיוו הן מבחין אמר רב
ים ושמואל אמר אלו ואלו מבחין
נזמים ועל הטבעות תניא כוותיה
על הטבעות מבחין שעל היורות
ועל המטפחות: **מתני'** "רבי
ורו לו אף הוא נעשה זבל" (א) שני
תניא "אמר להם רבי יוסי" (ב) ו

תבריייהו שוקק ומטיל לים או מטיל לים
פי' דלגבי חזק לא משכחא בשום
זמן וכן נמי דקמי לים סתמא
לא דלח מיתאכא בעין שיקרא ומסתמא
לא לרצנא אליבא דרבי יוסף היאך יבער
רבי יוסף הכי ליערבא (ו) (וידע"כ לרצנא
מחזין משה אלף לנדקין כסויות מכלל
ומלא וי"ל דישמוק וזרע במקום שאלי
ורבי יוסף לא חיט דקצר או חיה גור
או מחזין ליהנות ואין להקשות דרצנא
(מפור) חזרה לרז דש חלקנ גבי חמץ
בידן מאומה מן הכרס ואפילו לא
איתא עתאכא. פי' רש"י דפרקי מוטרב
ו וזאת העתאכא אשר עשיתם וכו' מואכין
רדי ואינו נעשה וזל משמע דרבי יוסף
אין להיטיב וזה בחזרו סקוק עצמו דוא
לא הדרו ולא נתיבין אלף לנדקין
ויש לבד ורבי יוסף הקשה מרוב צדקת
סמך אלמא לא זרקו לים אלף לנהר
ז וסם עושה וזל ואפי"ה לא חש משה
הזהר ולא נשאר מן הזהב כלום אבל

ענינה דרין
בולט אסור
לחתום בה
דאוקמי ביה
חיישי לחשרא
רבים גביה
דנתיא ג'לא
וכו': איזו הן
למטה מן המ
השירין ועל ה
ועל הנזמים ו
ושעל הסרינין
ממיל לים אמ
החרם: גמ'

ורבה לרבות או מטיל לים (ט) ומנעילן פן
 ת כוכבים דלים המלה ללא בעי שחיקה
 יוכיח דקאמר יולין הנגלה לים המלה
 (ז) דמאין לא בעי פירור עבודת כוכבי
 המלה דאיייר ביה רבה ולפי זה תימ
 מות דלים המלה אפילו בעיניה אלא לה
 בגמרא (לקמן דף מד.) בעטמיה דלא
 כן מה יעשה ודל כל שעה יקל לים
 רש"ס וקא קברי או וזה גורם אסור
 י יוסי בוצל של עבודת כוכבים כיון ש
 כל שעה (פסחים דף מה.) אמר רבנן (ל)
 אלא בעבודת כוכבים תכיל כל ידע
 דה"ו יום א"חכמים ודלא כבר נאמר
 ד לרבות לרבות וגם רש"י פירש שזה
 דכל כמה דלא שחק ליה מחבר בה
 היה רבי יוסי טועה בזה שלא היה וזה
 ההר דהיינו משום היורדים ועוד (ה) מ
 לוס אלא משום דכתיב יור על פני
 אסיפת דואשליך את עפרו אל הנחל
 וגרשים מימיהם רפש וטיוע על גדומיה
 כיון אלא לנדקן כסויות והשקה אותם

[illegible]

רבינו חננאל

לא תעשון בדמות ששטיי
משמששן כפי שמוס
ודחזין לא אפרה וזהו
אזי מות ארבעה מנה
בזה הדור אלם עמיה
מפרץ אלם לחיה
לשיתן אלם גניח כל
הפרפוסות מורין חץ
מפרץ אלם אפר ו
גניח ברה רוב ויהי
מפרץ אלם אל שמי
ליל לא תעשון אתי לא
תעשון אתי אלם ששטיי
ויהי אלם אלם אלם
תעשון ויהי אלם אלם
בדמות ששטיי המשמש
כפי שמוס כן אלם
כז עז שאני רוב למלא
דאריס ששטיי אלם
וזה רי יסוד דאריס
עשיל וטעם בזה
אלם ליהות חותם ב
ואפר ליל שמואל שמואל
כז ענין דאריס
דער ורחת ופרקין ב

(שם) להבין ולהורות. כלומר להבין מעשיהם כמה הם מקולקלים ולהורות לנכון לא תעשה (דברים י"ח ט) אי: שיוכל לעמוד בזה ואם יעשה יצא שקר למיין שחנן שהיה מסבף: שבח שם.)

[illegible]

מתני' ר' יוסי אומר
על וישרוף אותו באש

דינין ועל המטבעות שמעיין מינה כי כל הצורות החקיקות במטבעות מבחין הן ויש
נהיין מן העבורת בוכבים אלא יוליסם לים המלח. תניא אמר להן רבי יוסי והכתוב

לכל אדם שיש לו זורה לרדת אף הוא נעשה זבל חיישנין דלמא מובדלו ביה ונמצא

א. חילי צ"ל חסדקיי דארי שמיס